

De operibus misericordie xx

tius aliquantulum inquinatur ad minus per cogitationes et delectationes malas. **A**nde Hieronymus. Crede mihi non potest cum domino toto corde habitare; que feminarum actibus copulatur. **N**on autem cohabitatio et familia ris conuersatio mulierum multum est occasio ruine patet per tale exemplum. Legitur in vitis patrum. Senex qui daz erat qui cum incurrisset egritudinem magnam seruebat ei fratres. **E**t videns senex quod fratres occuparentur cum eo dixit. Adam in egyptum ut non impediāt fratres istos. **E**t dixit ei abbas moyses. non vades quia fornicationem incursum es. Ille ante contristatus dicebat. Mortuum est corpus meum et tu mihi ista dicas. Surgens ergo abiit in egyptum. **N**on cū audissent homines circū quāque habitantes offerebant ei multa. **N**enit etiā ad eum virgo quedam fidelis volens obsequium suum seni infirmati dependere. **E**t post aliquantum temporis cum paululum de egritudine qua tenebatur melius habuisset incurrit in eam. Illa cōcepit. Interrogata autem a vicinis loci illius unde concepit. Illa respondit de sene hoc. Illi autem non credebāt. **S**enex vero dicebat. ego hoc feci sed custodite infantem quē peperit. **N**on cū genuisset puerus et ablactatus fuisset: tulit senex infantem in humeris suis. **E**t die qua erat festinitas i schyti occurrit ibi et intravit ecclesiam coram multitudine fratrū. Illi autem videntes eum fleuerunt. Qui dixit fratribus. Videte infantem hunc filius est inobedientię. Lanete ergo vos o fratres a consortiis mulierum eo quod in senectute hoc feci. et orate pro me. **E**t pergens ad cellas suam ad initium primę conversionis reuersus est. **A**nde Bern. Cum feminā se.

per esse et feminam nō cognoscere: nō ne plus est quod mortuū suscitare: quod minus est non potes: nec quod maius est. **A**nde Hieronymus. Si pudiciciam seruare queris: feminā quam bene videris puerantem mente dilige: nō corporali presentia. **A**nde Gregorius scribit in registro. **N**on beatus Augustinus. nec cum sorore habitare p̄sensit.

Incepit tractatulus de sex operibus misericordie. Et primo de corporalibus.

Op̄era misericordie corporalia sunt sex. **A**primū est cibare esurientem. **A**nde Eliae. lviij. Frange esurienti panem tuum. **S**econdū est potū dare sitienti. **M**attth. x. Qui potum dederit vni ex minimis meis calicem aquae frigide: non perdet mercedē suā. **H**ic sunt quidam adeo duri et immisericordes qui potius dant porcis et canib⁹ quod pauperib⁹. quia plures diuites melius paucunt suos canes quod pauperes. si preparando canib⁹ offam vel dando eis carnes de quibus pauperes possent refici de quod omnibus tales diuites districtā reddituri sunt ratione. **I**nspū aliquā tam auari et tenaces sunt quod potius id quod remanet p̄mittrūt putrefieri huantes h̄ enimia parcitate: quod quod paupib⁹ erogant. **A**nde dñs de maximo p̄uicio quod faciet sanctis suis repellat eos cū confusione magna nihil eis dando. quod hic de mensa sua nihil ei dederunt. ut patet in diuite epulone et paupere lacro. **L**uce. xvij. **A**nde etiam Gregorius. Dei misericordia non potest prometri: qui hic misericors non fuerit. **A**nde Beda sup̄ epistolā Jacobi. **S**inemi-

serico; dia indicabitur ille qui cū possit
non fecit misericordiā. Ex his patet q̄
periculose stant tales tenaces dinites
q̄ deum grauit̄ offendunt et p̄tra chari-
tatem p̄ximi faciunt; et p̄tra animas p̄pri-
as grauit̄ peccant; quia tales quodam
modo cōparant furib⁹ et raptoribus.
Amb. in Epistola. Nō minoris est crimi-
nis babenti tollere q̄ cū possit indigē-
tibus denegare. An etiā Basili⁹ Nō
ne inq̄t spoliator es; q̄ dispensanda su-
scepisti p̄pria reputatio. Est etiam pa-
nis famelici quē tu tenes; nudi tunica
quā in p̄clavi p̄sernas; discalciati cal-
cei qui penes te marcescunt; indigentis
argentū qđ possides humatum. Unde
christus dixit in evāgelio. Luce. xviii.
Qnā difficile qui pecunia hñt regnū
dei intrabūt. Itē est malū signū cū q̄s
durus hō non p̄t audire clamore pau-
perum; et si audiit; tamen nō compatit;
nec miseretur; quia est signus perversi-
tatis; et q̄ nō est in charitate dei. Et ex
hoc sequit̄ q̄ estī statu dānator̄. An
j. Joh. iiij. Qui habuerit s̄bstantiā h̄
mundi et viderit fratrem suū necessitatē
habere et clauerit viscera sua ab eo; q̄
modo charitas dei in eo manet; quasi
diceret nullomō. Aug⁹. de ci. dei. Mi-
sericordia est alienę miserię in nostro
corde cōpassio; quia utiq̄ si possemus
s̄buenire cōpellim⁹. An d̄ dūl cordib⁹
dicit Proverb⁹. xxj. Qui obturat au-
rem suam ad clamorez pauperū; et ipse
clamabit et nō exaudiet. Et ergo ut di-
uites misericordiam dei consequātur
tunc ipsi debent esse misericordes pau-
peribus. An Matth. v. Beati miseri-
cordes qm̄ ipsi misericordiā consequē-
tur. Amb. in epistola ad Heptianū. Nō
memini me legisse mala morte mortu-
um; qui libent̄ opera pietatis exercuit;
habet enim multos int̄cessores; et ipso;

sibile est preces multorū nō exaudiāri.
Certium est recipe peregrinos ad ho-
spitium; hoc tā utile est; et deo tā acceptuz
vt qnūq̄ etiā ad litterā angeli sūt ad
hospitium recepti. Imo etiā qnūq̄ ipse
christus visibiliter vt in emans. Sed
sunt quidā adeo auari q̄ nullum pro
deo hospitare volūt nisi habeat expen-
dere. Et sic expellunt paupes a domo
sua. cum tñ christus dicat in evāgeliō
Qui vos recipit me recipit et eadē mē-
sura qua mensi fuerit zc. Ergo si clau-
dis ianuam pauperi; sic christus faci-
et tibi cum veneris dicens illud Mat-
thi. xxv. Domine dñe aperi nob. Re-
spondebit. amen dico vob nescio vos
Sed bonis et electis suis dicit illd Matthi.
xxv. Hos̄p̄s fui et collegisti me.
Venite benedicti patr̄ mei zc. Ex his
sequitur q̄ multuz reprehensibiles sūt
illi diuites qui habent latas domos. et
potius p̄mittunt eas vacare; q̄ p̄ pau-
peres in eisdem ppter deum vellent ho-
spitare. cum tamē laudabile esset q̄ q̄
libet diues ad min⁹ haberet vnu paup-
erem in domo sua. vt illd qđ sibi ipsi
in mensa subtraheret; siue in comedien-
do siue in bibendo; hoc illi pauperi da-
ret vt sic posset mereri vitam eternam
Quartū est nudos tegere. Quantū
autē hoc placeat deo hoc patet in bea-
to Martino; quem christus corā om-
nib⁹ sanctis et angelis in celo existenti-
bus cōmendavit dicens; Martin⁹ ad
huc cathecum⁹ hac me veste cōtexit.
Unde amonet vnumquēq̄ hominez
p̄ Elaiam p̄phetā dicens; cum videris
nudum. operi eū. Luce. iiij. Qui habet
duas tunicas det vnam non habenti
Item quia hoc opus misericordiē
ita faciliter exerceatur (Quia vnu faci-
lius dat paupi frustum panis; vel re-
cipit per noctem vnu ad hospitiz q̄

De operibus misericordie xx

q̄ daret sibi tunica. Et etiā dinti? durat) Ergo dinites mulieres debent filare: et nō ociose incedere. quia q̄uis ipse non indigeant pro se: tamen multi pauperes sunt qui bene indiget. Exempli beate Elisabet q̄ filabat cū ancill suis: et inde paupibus vestes faciebat. Unde Augustin⁹ in libro de vita christiana. Illam elemosynaz deus approbat que de iustis laboribus ministrat. Hic ut scriptum est: honora dominum deus iustis laboribus. Un̄ christus dicit talibus in iudicio illud Matth. xxv. Quod fui et cooperavi s̄ me. Quia ita acceptum est ei quasi eum in cruce nudum pendenter cooperavisse. Un̄ Matth. xxv. Qd vni ex minimis meis fecerit mihi fecisti. Quintum ē visitare infirmos. hoc multum acceptū est christo quasi ipse per se iaceret infirmus hic: et eum visitares. Quia omes passus talium numerātur ab angelis: et renumerantur a christo in vita eterna. Contra hoc faciunt qui pauperes et infirmos abominantur. vel etiam q̄nq; p. prios famulos cum infirmant a domo expellunt: vel si retinent: ut canem sub gradu locant: nec melius ei q̄ cani faciunt. Nō sic est faciendum immo est eis benefaciendum quasi angelo: vel etiā quasi ipsi christo: qui dicturus est in iudicio. Infirmus fui et visitasti me. Sextum opus misericordie est visitare et redimere. siue boni sine mali sint aliqua eis misstrando. Si boni: p posse liberari debent. Juxta illud Ps. Egenū de manu peccatoris liberate. Qui hoc facit: s̄ q̄ redimit captos innocenter a raptorib; et ab alijs malib; hominib; opus misericordie exercet et similiserit deo. Un̄ Ps. De quis similis tibi: eripiens inopē de manu fortio et. Si pō mali: tūc saltem liberā.

di sunt ab eterna morte. sc̄ monēdo eos ad pniā et contritionē de peccatis suis: et q̄ offerat deo illā ignominiosā et amarā mortē quā sustinere eos oportet. p pctis suis. q̄ b̄ est multū utile homini et deo acceptū. Un̄ questio est verum pena mortis dirimat aliquid de pena debita. p pctis. Nō deo h̄m beatū Lb. in. iij. dis. xx. Mors naturalis est pena psequēs originale pctis: et q̄ si ī naturā p̄fusa. et ideo p mortē naturalē nō purgat aliquid de pctō actualitē p̄ mortē illatā bene potest purgari aliquid. Un̄ si aliquis mortem illata patienter sustineat. p alijs crimib; sic illata valet ad dimissionē penae: et ad liberationē etiā a tota pena h̄m quantum culpe et patientie et tritiois. Itē sciendū q̄ Eccl⁹ sup. iij. lentiū iurū dicit. Qd si q̄s infirmū cū īā videt se vni q̄ moriturū: mori vult et plene p̄sētitī mortē: ac si p̄ seipm mortē elegisset: p̄ nam mortis sic patienter sustinēdo satisfaciet p omnib; peccatis venialib;. immo auferat aliquid ad satisfaciendū p̄ mortalibus. Quare per omnia laudabile est in isto voluntate suam diuinę conformare. Item queritur de suspenēdis et decapitādis an debeat eis dari corp⁹ christi. Nō deo. Si sūt p̄fessi et penitent: nō debet eis denegari. xij. q. ij. c. fi. Itē q̄rit de suspēsis an sint sepe liendi in cimiterijs an nō: Nō deo h̄m hostien. Qd sepeliendi sunt dūmō tūc penituerūt. Sed tñ q̄ ad b̄ vt de partib; deponant: requirit licentia iudicis secularis: ne iusticia p̄tēni videat: et sic loquunt̄ leges. Sed ipsam licentiam ipse iudex denegare nō debet. Ex hijs iam dictis patet q̄ est salubre tales homines monere ad penitentiam q̄ possibile est q̄ quis in uno homine tali potest mereri vitam eternam. Et ratio ē

quia sicut Gregorius. Maximum sacrificium est celus animarum. Imo plus est deo acceptum et domini meritorum una animam lucrari; quod aureum montem deo offerre. Quia una anima precellit omnes thesauros totius mundi. Unde Augustinus. Sicut deus omnem creaturam: sic anima omnem corpore quam substantiam naturae et dignitate percellit. Unde etiam Bernardus. Lotus mundus ille premium viuis animis estimare non potest. non enim per toto mundo animam suam daret christus: quia per humana anima dedit. Sciendum etiam quod multum salutiferum est talibus amara mortem et passionem christi reducere ad memoriam. Unde Gregorius. Si passio christi ad memoriam reducitur nihil tam durum quod non equino animo teleretur. Bernardus. Quid est quod tibi non suave videtur: si collegaris et memoraueris omnes amaritudines salvatoris: Et signanter cogitandum est de talibus. Quomodo christus non ieiuit ductus per salutem peccatorum. Et primo modo mox ut captus fuit: tunc ductus fuit ad annam. Secundo ab anna ad caypham. Tertio a caypha ad pylatum. Quarto a pylato ad herodem. Quinto econuerlo ab herode ad pilatum. Sexto milites duxerunt eum intus in atrium: et illuserunt ei percutientes caput eius arudine. Septimo duxit eum pilatus foras de praetorio portante coronam et vestem purpuream. Octavo ad locum ubi pro tribunali indicatus est ad mortem. Non extra civitatem ad locum calvarie ubi crucifixus est. Et rememorando tales transitus christi: offerre debent transitum illum et mortem et peccatum ipsi christo pro peccatis suis. Et debent habere bonum propositum et amplius non possunt peccare; si di-

utius vivere deberent. et sic deo committere animas suas. Unde exemplum legitur. Fuit miles quidam nobilis sed criminosis: qui tempore quodam ab inimicis suis captus est. et qui valde mortales erant inter eos inimicitie. visus est eis expedire ut in instanti occidetur. Cernens vir nobilis sibi mortem imminere et nullum esse remedium vietate supplici voce dixit ad illos. Rogavos intuitu dei ad modicum tempus mortem differre dignemini. ut alicui sacerdotum possim peccata mea confiteri. Responderunt illi. non esset nobis haec dilatio tutta. Contingere posset ut cognati tui et amici venientes eriperent te de manibus nostris et esset error non vissimus peior priore. Qui cum prece pisset ut se prosterneret ad decollandum. Dixit hoc verbum. deus tu scis voluntatem meam. Et subiunxit. Animam meam virginis filio committo. Sicque decollatus est. Et erat tunc quidam obsessus in cinitate. cui cum dicerent quidam audita morte tanti tyranni modo magnum gaudium habetis propter animam illius facinoris militis. Respondit deus. Nequaquam. unius enim verbum moriens protulit proprie quod salvatus est. Unde Bernardus. Major est dei pietas quam quevis iniquitas. Sicut enim scintilla in medio mariste omnis malitia hominis ad dei misericordiam.

De sex opibus misericordie spiritualibus. Vera misericordie spiritua. **O**lia meliora sunt et nobiliores et utiliora quam corporalia. Quia tanto illis corporalibus preferuntur: quanto spiritu corpori auferuntur. Et etiam quia quilibet homo potest ea omnitempo exercere. sed secus est de corporalibus. quia pauper non habet hospitium.

De operibus misericordie xx

re, et sic de alijs. **P**rimus est instruere simplices ignorantes et errantes, hor- tando eos ut a via erroris resipiscant tum propter dei offenditam cauendam tum propter penitentiam declinandam. **tū** propter celestem gloriam consequen- dam, reuocando eis ad memoriam quā modo momentaneū est quod delectat et eternum quod cruciat, et his similia. **E**t notandum quod talis informatio debet fieri cum lenitate. **G**all. vi. **S**i p̄z occupatus fuerit quis in aliquo deli- cto vos qui spūiales estis huiusmodi in firmite in spū lenitatis. **E**t sciendū quod i- structio fraterna in duobus consistit, videlicet in verbi exhortatione, et sic lit- terati instruunt exhortando, et boni ex- exempli ostensione ut boni et simplices vi- tam suam ostendendo ut errantes vni- dicet habeant instructores ne se valeat ex ignorantia excusare. **S**ciendū quod ho- num exemplum et bona doctrina emul- tum utile in ecclesia dei. hoc patet quia ad exemplum bonorum hominum mul- ti malit homines qui sunt inimici dei in quadragesima ieiunant; qui alias nū- quod ieiunaret (quod deū nō multū diligūt) si exemplū ieiunandi in alijs bonis ho- minibus non viderent. **I**tem ad ope- ra misericordie prouocantur, si quoniam vi- dent alios elemosynam dare. **I**tez ad audiendum verbum dei missas et sic de alijs bonis operibus. **I**tez propter exemplum bonorum multi peccatores connertuntur a peccatis et penitentia, et sic saluantur qui alias damnarentur. si exempla bona in alijs non vidissent. **A**nde Gregorius. **N**unquid peccatores ad lamentum penitentiae redirent: si nulla essent exempla bonorum que eo- rum mentem traherent. **I**tez sciendū quod est homini valde meritorium dare bonum exemplum et bonam doctrinam

alijs. **Q**uia ex hoc gaudium et meritus eorum augmentatur quotidianie in celo. **A**nde Cesarius. **Q**uātis exempla ve- rebumilitatem et perfectę charitatē ostēderis: cum tantis et pro tantis eterna premia possidebis. **S**ecundum est 3 corripere delinqūentes in fraterna cha- ritate dicēdo. **T**u quis es: qui audes deum ad iracundiam prouocare, pro- ximum scandalizare; et te ipsum ī cor- pore et in anima damnare. **L**ime deūz et noli hāc rē pessimā facere. **A**n Ap̄la. **N**ō vocavit nos deū in iniudicabili in sanctitatem. **E**t talis correctio debet fieri cum lenitate nō clamorose, als esset plū p̄fusio quod correctio. **M**atth. xvij. **S**i peccaverit in te sī tu corripe eū in te et ipm. **I**tez fieri ex charitate nō ex indignatione vel ex p̄ceptu, et cum utili- tate illi quē corripis: sic quod nō grās ostētationē seu p̄tātēz, sed illi utilitatem. **A**nt correctio fina fiat cum lenitate et ex charitate tūc ille quod vult corrigerē aliūz quod quinq̄ p̄sideratiōes suare. **Q**ua- rū tres ponit Aug. super Matth. vij. **H**ypocrita eiēce tēbē de oculo tuo. **R**ele- q̄s duas p̄dit Greg. ī moral. **P**rimū ē quod dū p̄siderare si ē ei sūlis, si ē ī codē p̄ctō vel eq̄li vel maiori: tūc maxime si p̄ctū ē notoriū nō debet oīno corrige- sed seipm dū p̄sus emendare et tūc ad p̄- nitentiā cōmonere. Als possiblē sibi dicē illud, ad Romān. ij. **Q**uid alium do- ces te ipsum non doces: Aug. **I**ndex ī nullo eorum sit iudicandū quod in alio iudicare est parat. **Q**ui nō ex officio te nec corrigerē delinqūentes nō dū sed facere ī p̄ctō mortali: sed ad minūdū p̄tērē de p̄ctis suis. **H**aut nō ē ei sūlis, tūc dū scđo p̄siderare si aliqui fuit ei sūlis et tūc si cōnolebat despici sed cōpassione ē ipēdi. sic nec ipse debet fratrem suum pec- cantē et penitentem despicer; sed com-

passionē et mūam ei exhibere. Eccl. viij.
¶ Ne despicias hominem auertentem se a peccato; et non iproperas ei. Nemēto quā
sumus oīs in corruptione. Si autē nō es
eisimilis; neq̄ aliquid fuisti: tunc debes ter-
tio cogitare q̄ potes ei fieri similis in fu-
turo. Et ideo ratiōne talis dubij nō de-
bes superbire; sed delinquentib⁹ p̄descēde
re. j. Cor. x. Qui se existimat stare. vi-
deat ne cadat. Augustinus. Nemo est
qui securus esse possit in hac vita q̄ tota
temptatio nominat. Si autē non es si-
milis ei nec ei vñq̄ fuisti similis; et de dei
bonitate pfidis q̄ nunq̄ eris ei similis
tunc debes quarto videre si lle q̄ sic est
reprensibilis sit ne in aliq̄ cōmendabili.
Si ille qui h̄z tot defectus aliquos
etiam habeat pfectus. Et tunc ratiōne lo-
norum illorum que habet debet suppor-
tare eū in his q̄ min⁹ habet. Cū Apo-
cal. ij. volens apls reprehendere ep̄iū
ephesio. Primo ponit quoddā virtutē
qd habuit dicens: Habeo p̄tra te pau-
ca quia charitatē tuam primā reliqui-
sti. Sed statim ponebat quoddam bo-
num qd habebat dicens. Sed hoc ha-
bes bonū q̄ odisti facta nicolaitarū; q̄
et ego odi. Similit⁹ volens reprehende-
re ep̄iū sardis. Primo ponit quendam
suum defectū dicens. Nō inueni opera
tua plena corā deo meo. Deinde statī
ponit quendam suū pfectū dicens: Sed
habes paucā noīa in sardis; q̄ non coī
quinauerunt vestimenta sua. Ecce p̄
q̄ apls posuit illa in quib⁹ illi ep̄i erat
reprensibiles statī subiūxit illa in q̄ b⁹
erat cōmēdabiles ad innuēdū q̄ si ali-
quis propter aliquod virtutē est rep̄e-
tendus; si tamen habet aliquod bonū
est nihilominus supportandus. Da-
to autem q̄ aliquis videatur omnino
esse malus. nec habere aliquod bonū
propter quod sit tolerandus; tunc de-

bet cogitare quinto q̄ iste qui sic vide-
tur esse malus forte in conspectu dei ē
sibi in merito p̄ferendus. Et ponit
exemplum sanctus Gregorius de san-
cto Stephano et sancto Paulo. Nā
cum beatus Stephanus consentiēt et
adiuuāt paulo lapidaret. tunc Ste-
phanus oīno erat bon⁹. et Paul⁹ oīno
videbat esse malus. et tñ in conspectu
dei Paulus qui sic erat malus Ste-
phano in merito et in p̄mio fuit p̄ponē-
dus. ¶ Querit vtrum coceptio fr̄na
sit in p̄cepto. Rñdeo fm beatū Tho-
mas. se. q. xxij. q̄ sic. s̄ quia p̄ceptū affir-
matiū nō obligat ad sp̄. s̄ p̄ loco et tpe
Cū et omissione eius sit ep̄līr. Uno mō
fit meritorie; vt qñ q̄s optūnū tpe in-
quirit. vel d̄ ipsis metuit ne detiōres fi-
ant; vel ad bonā vitā alios impēdiant
et hm̄di. Sed omō omittit cum p̄ctō
mortali. scuz formidat iudicium vulgi
vel carnis cruciatio siue p̄emptio. dū
mō tñ h̄ ita dñent in aio q̄ fr̄ne chari-
tati p̄ponant. Tertio est p̄ctū veniale
qñ seztimor et cupiditas tardiorē fa-
cit ad corrēgēndū delictum fratris nō
tñ ita q̄ si constaret ei q̄ fratrem posset
a peccato retrabere; dimitteret prop̄
timor et cupiditatē quinimo in aio
p̄ponit charitatē. Ut dic b̄tū Aug.
¶ Cūrū s̄bditi teneant p̄latos corrēgere
Rñdeo fm beatū Tho. vbi sup̄. Sub-
ditū nō tenētur nec debent corrēgere p̄-
latos correptione illa q̄ est iusticię. i. p̄
correptionē p̄cne. Lenēt autē corre-
ptiōe illa q̄ est charitatē si in eis est alii
qd corrēgibile. ita tñ q̄ nō cum p̄tūia;
sc̄m mālueritudine et reuerentia. Cūrū
correctio fratna sit p̄pt sc̄daluī dimit-
tenda. Rñdeo fm beatum Thomam
se. se. q. xxij. Correctio fratna ordiat
ad emēdationē fr̄is et ideo in tñ est co-
putāda inter sp̄nalia bona; in quantū.

De operibus misericordie xx

hoclo psequi potest. qd nō cōtingit si ex correptione fratrl scādaliçet. rideo ppter scandalū correptio dimittat: nō dimititur spirituale bonū. **N**otandum q̄ q̄uis correctio fr̄na sit sub p̄ce pto: r ad hāc omnes teneamur p̄ loco r tpe s. qn̄ licet r valet. **S**unt tñ quin q̄casus in quib⁹ euadamus hoc p̄ceptū. **P**rim⁹ est cū non est spes correptionis. **U**n Proverb. ix. **N**oli argue re deisorē ne forte odiat te. **S**ecund⁹ cū timeret defect⁹ pbationis. vt cū quis de criminē corripitur qd non p̄t pba- ri. tunc enī corripiens obligaret ad ta- lionē si deficeret in probatiōe. **T**ertio cum p̄latō tanq̄ iudici notum ēfa- ctū. **Q**uarto cū meliori operi vel eque bono vacare aliquis intendit. **Q**uito cū multitudō r ptas est in culpa. tunc correctio plus noceret q̄. pdesset. quia multitudō difficulter corrigit r ptas. **M** **T**ertiū op⁹ mīs spūale est p̄solare si delit oēs in tribulatiōe positos. **H**oc sup̄ modū est meritorii apd tēn acsi ipsuz p̄solatus fuisses cū p̄pedit i cruce. cū dicere potuit illud. **D**s. **Q**uesi- ui q̄ p̄solaret r nō ineni. **A**nde natu- ra docet cōpati p̄ximis. b p̄z in porcl q̄ sibi mutuo exnaturali inclinatiōe co- patiuntur. hōc cognoscatur in hoc. q̄a cum vñus porcus leditur. tunc omnes accurrit. sic r nos cōpati debem⁹ fr̄bo n̄is. **U**n Greg⁹. **D**ēs fr̄s sum⁹ tēi po- testate pditi; r ei⁹ sanguine redēpti. et idcirco fr̄s n̄os quantūlibet paupe- res r abiectos i nullo despicerē debem⁹. **E**t tal⁹ cōpassio est signū bonitat̄ in ho- mie. **U**n Greg⁹. li. xiiij. moral. **L**anto q̄sq̄ pfectior est: q̄nto pfect⁹ alienos dolores sentit. imo naturale ē q̄ vñuz mēbrū cōpatitur alij mēbro. **A**p̄ls. i. **C**or. xij. **S**i qd patit vñū mēbrū. Er- go q̄nō cōpati p̄xio est q̄sl mēbz ab

scisuz a mystico corpe xp̄i. **Q**uia chri- stus ē caput. r oēs christiani in grā exi- stētes sūt mēbra eiusdez capitl. **A**nde Greg⁹. **M**ō alie redēptor̄ n̄i mēbra efficim: nisi adhērēdo r cōpatiēdo p̄xi mo. **O** aut magnū r acceptū sit coraz deo cōpati proximo ostendit. **B**eatū Greg⁹. li. ij. moral. di. **E**xteriora nāq̄ largiēs aliqd et semetipm t̄buit. **Q**uē x̄o fletū ac cōpassionē p̄xio p̄buit ali- qd ei ex semetip̄o dedit. **I**te cōpassio ē crux spūal: quā debem⁹ portare p̄iesit. **U**n Greg⁹. i. omel. **S**i q̄s vult venire p̄ me. **T**u ob mōis crux chrisii tolli- tur. s. cū p̄ abstinentiā corp⁹ affligit. aut p̄ cōpassionē christi aūm⁹ p̄tribulat. **Q**uartū ē indulgere offensorib⁹ n̄is. **D**toto corde r eos diligere. **M**athei. v. **D**iligite inimicos vños: bñfacite his q̄ vos oderūt. Aug⁹. in ser. de btō. **S**te. phano. **P**er amorē hōis inimici effici- aris amic⁹ tēi. **U**n q̄libz libet d̄z igno- scere offensorib⁹ suis. vt de ignoscat se- bi offensā suā. **U**n Lu. vi. **D**imittite et dimittem⁹. Aug⁹. d̄ verb apli. **U**nis- q̄sq̄ talē i dulgētiā acceptur⁹ ē: q̄lē ip̄e dedit proximo. **E**ttanta posset esse of- fensa: et cum tali feruore posses indul- gere proximo q̄d ens per hoc indulge- ret tibi omnia peccata tua. **U**n Greg⁹. in omel. **Q**ui in se peccanti clementer indulxit. nullū peti vestigii i ei⁹ aīa re- manebit. **U**n q̄rē circa iā dicta. p̄ mo vñz diligere inimicos sit de necessi- tate salutē. **N**ideo sūm Thomā secun- da secunde. q. xxvij. **D**ilectio inimico- rū t̄plicet p̄ siderari. **A**no mō vt di- ligat̄ inimici in q̄ntū inimici. **E**t h̄ ē di- ligere malū alti⁹. **A**lio mō q̄stū ad na- turā: b i vñiū sali. r sic dilectio inimi- corū est de necessitate salutē. vt s. aliquis diligens deum et proximum: ab illa generalitate inimicos non excludat.

Tertio mō potest p̄siderari in sp̄ali. vt
sc̄z aliquis in speciali moueat motu di-
lectionis ad inimicos. **E**t istud non est
de necessitate salutis absolute. qz nec
moueri motu dilectionis in speciali ad
quoslibet h̄ies singularit̄ est de neces-
sitate charitatis absolute: s̄ fm prepara-
tionē animi. vt s̄. h̄o habeat animuz
pr̄paratum ad hoc q̄ singulari amo-
re inimicū diligenter si necessitas occur-
reret. **S**ed q̄ absq; necessitat̄ articlo
diligat pertinet ad charitatis perfectio-
P nem. **I**te querit vtrū sit de necessi-
tate charitatis q̄ aliquis signa vel effe-
ctus dilectionis inimico exhibeat: **R**e-
spondeo fm beatū Ebo. se. se. q. xxvij.
Sicut h̄o in cōmuni tenet diligere in-
imicū z non in speciali. nisi fm prepara-
tionē animi (vt nūc dictū est) ita si-
gna z effectus dilectionis q̄ in cōmuni-
ni p̄sueuerūt p̄ximo exhiberi tenetur
etia inimicū exhibere. puta cū aliquis
orat pro oibz fidelibz vel p̄ toto mun-
do. vel cū alijs aliqd beneficiū impen-
dit toti cōmunitati. tūc etiā h̄o inimi-
cis exhibere est de necessitate p̄cepti. et
p̄tra facere p̄tineret ad liuore r̄dicere.
Specialia h̄o beneficia vel dilectionis
signa q̄ q̄s exhibet particularit̄ aliqui-
bus psonis: q̄ inimicū exhibeat nō est
de necessitate nisi fm p̄parationē ani-
mi. vt si inueniret in articlo morti. fm
illud **P**rou. xxv. **S**i elurierit inimicus
tuus ciba illum **xc.** **S**ed hoc facere p̄f
necessitat̄ articulū pertinet ad perse-
ctionem charitatis. p̄ quā aliquis non
soltū cauet yinci a malo: s̄ etiā vult v̄-
cere in hō malū. **Q**uia. s̄. non solum
cauet ne ppter inimicā sibi illatā p̄tra-
batur ad odiū: s̄ etiā intendit inimicū
ad suū amorē p̄trahere. **I**te q̄rit vtrū
inimicū veniā p̄tentibz teneam remit-
tere. **R**ūdeo exiniuria vel dāno dato

alicui solēt in eo cui fit iniuria tria ori-
ri. rancor in affectu. signum rancoris
in effectu. z accusatio iuris contra in-
iuriantem. **P**rimū z secundū tene-
tur homo statim remittere. sed tertius
non nisi satisfaciat fm suum posse.
C Quintū est ferre p̄secutiones z tri-
bulationes patiēter. **Vñ Apls.** Per
secutiones patimur z iustinē. **D**at
thi. v. **H**eatī qui persecutionem pati-
untur. **I**sidorus de summo bono. Im
possibile ēt̄ homo sis z non gustes an-
gustias. dolor z tristitia omnibz com-
munia sūt. **Q**ui ergo in flagellis mur-
murat: deum plus irritat. qui aduer-
sa patienter tolerat deūz citius placat.
Scindum autem q̄ libentē debemus
sufferre tribulatiōes vt per has libere-
mura futurū malis. **Greg.** Misericor-
diter adbibet deus tem p̄zalem seue-
ritatē. ne eternā inferat vltionē. Ideo
hic q̄busdam parcit vt eos ingetruz
feriat. Ideo hic ferit non parcēdo: vt
in eternū parcat. **S**ecundo quia de
singulis sufferentijs singulariter glo-
rificamur. **Apostolus.** Non sunt con-
digne passiones huius temporis. **I**si-
dorus de summo bono. **Q**ui vite futu-
re p̄emia diligenter excogitat: mala
omnia vite p̄sentis equanimiter por-
tat quando ex illius dulcedine huius
amaritudinem temperat. **S**extū
est orare pro inimicis. hoc christus do-
cuit verbo z exemplo. **P**rimo verbo z
doctrine cum dixit **Matt. v.** Orate
pro persequentibus z calumniantibz
vos. vt sitis filii patris vestri qui in ce-
lis est. qui solem suum oziri facit super
bonos z malos. z pluit super iustos z
iustos. **S**ecundo docuit hoc exemplo
cum p̄ crucifixoribus suis orauit in
cruce dicens. **P**ater ignosce illis
quia nesciunt quid faciunt. **H**anc

De oratione dominica XIX

doctrinam bene didicit Beatus Stephanus qui stando pro se orauit sed flexis genibus orauit pro inimicis. Ut habetur actuū. vij. Hic et nos debemus sequi doctrinam et exemplum christi et fideliter orare pro inimicis nostris. Unus Gregorius. Ille preces suas multū valere facit qui eas pro inimicis effudit. Sed heu aliqui petunt vindictā a deo super inimicos suos. Unde Gregorius. Jubet deus ut diligatur inimicus et tamen rogatur deus ut occidat inimicum. Quisquis sic orat ipse suis precibus contra conditorem pugnat. Et talis vindicativa oratio est multum periculosa homini inuidio quia sibi in sticiam homo iste reus est ut sibi haec malum contingat quod alijs hominibus sic orando optat. Insuper omnia bona opera que talis inuidus operatur non sunt sibi meritoria nec deo accepta. Unde Augustinus in tertio sermone de bestio Stephano. Nemo se circumueniat nemo se seducat. Qui vel unum hominem in hoc mundo odio hatet quicquid deo in bonis operibus obtulit totum perdet.

¶ Explicit tractatus de sex operibus misericordie.

¶ Incipit expositio super Orationes dominicam.

Onimes in oratione estote. j. Petri. iij. Sicut dicitur gloriū illud ps. Apud me oīo meavit me. Illud quod iustificat homines in hac vita est ieiunium elemosyna et oratio. Et ista tria commendantur maxime a deo: et tamen oīo maritū p̄cellit alia duo in quoniam. Primo in facie: quod in officiū est mul-

tū facile: quod debilis non potest ieunare: nec paup elemosynā dare: quilibet tamen potest orare. Unus ps. Apud me oīo mea semper. Unus Isido. de summo bono. Oīo est cordis non labiorum non enim habita deprecantur deus attendit: sed orant cor inspirat. Melius est cum silentio orare corde sine sonō vocis quam solis verbis sine intumentū. Ergo quilibet potest orare etiā mutus saltē mentaliter: vel etiā in agone constitutus. Secundo p̄cellit oratio in iocunditate et honorabilitate. Nihil n̄ delectabilius nechonorabilius est homini quam loqui cum deo omnipotenti. Unde Augustinus super ps. lxxv. Orationis tua locutio est ad deum. quando legis deus tibi loquitur. quando oras cum deo loqueris. Ergo in signū huius multa sunt officia que aliquibus ceterent ad dedecus de quibus verecundarentur sicut arare et fodere. Sed ora re quantumcumque nobili cedit ad decus et honore. hoc patet quia qui devote orat cuius regis celesti loquitur. Ergo debemus cum reverentia orare propter dignitatem regis cum quo loqui murin oratione. Tertio p̄cellitoratio in dignitate: quia si oratio eomo do fiat quo debet scilicet devote et attente. Tunc sibi wilhelmum lugdunensem. Orationis est encenium deo valde gratissimum ministerio angelorum dignum. Unde lobis. xij. dixit angelus ad lobiam. Quando orabas cum lachrymis et sepeliebas mortuos ego obtuli orationem tuam domino. Unde bernardus super illud ps. Intret in conspectu tuo oratio mea. Sane virtus magna purae orationis hic notatur: que quasi persona quedam ad deum intrat et mandatum peragit: quo caro permanere nequit. Unde etiam Augustinus de dignitate orationis dicit. Oīo